

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **G. S.**, zastoupené Mgr. et Mgr. Markem Škrobánkem, advokátem se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, Stodolní 741/15, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2014, č. j. 16802-4/2014-900000-304.5, ve věci návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2014, č. j. 16802-4/2014-900000-304.5, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 28. 1. 2014, č. j. 4040-3/2014-570000-42, kterým byl zamítnut návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.

V podané žalobě žalobkyně vymezila tento žalobní bod: Žalobkyně jako právnícky nevzdělaná osoba nebyla řádně poučena o lhůtě k podání návrhu na vyloučení věcí z daňové exekuce. V protokolu o soupisu movitých věcí je pouze předtištěno, že přítomné osoby byly poučeny dle § 179 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jen daňový řád), z čehož nelze vyvozovat, že by osoby byly řádně poučeny i o lhůtě k podání návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce. V protokolu o soupisu movitých věcí chybí podpis žalobkyně a není zmíněno ani to, zda jí byl protokol předán, případně zda převzetí odmítla. Žalobkyně nad to uvedla, že návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce podala správnímu orgánu I. stupně dne 10. 1. 2014 a současně s ním doložila daňové doklady dosvědčující její vlastnické právo k uvedeným věcem.

Žalovaný ve svém vyjádření odmítl tvrzení žalobkyně, že v průběhu provádění soupisu nebyla poučena o možnosti podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce u celního úřadu ve smyslu ust. § 179 daňového řádu. Z odst. 4 tohoto ustanovení mimo jiné plyne, že osoba, která je oprávněna podat návrh na vyloučení věci z daňové exekuce a tato není příjemcem exekučního příkazu, může své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekuci nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na její majetek byla nařízena daňová exekuce, dozvěděla (tzv. subjektivní lhůta), nejdéle do zahájení dražebního jednání; pokud tento majetek není předmětem dražby, tak nejdéle do dne, kdy byla daňová exekuce provedena (tzv. objektivní lhůta). Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla provedení soupisu dne 11. 12. 2013 přítomna, tedy byla zpravena o skutečnosti, že na majetek, o kterém tvrdí, že je v jejím vlastnictví, byla nařízena exekuce prodejem movitých věcí, počala jí od tohoto okamžiku plynout subjektivní lhůta 15 dnů. Žalobkyně však svého práva nevyužila, čímž došlo k marnému uplynutí lhůty pro podání návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce, potažmo k zamítnutí následně podaného excindačního návrhu pro opožděnost. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně byla dne 11. 12. 2013 uvedenému soupisu přítomna, snažila se v součinnosti s exekutorem nastalou situaci řešit a sama navrhla, že příští den se přijde osobně domluvit na celní úřad ohledně úhrady dluhu za dlužníka ve splátkách. I z tohoto jednání žalobkyně je zřejmé, že byla se situací v průběhu soupisu srozuměna a taktéž řádně poučena, jakým zákonným způsobem se lze bránit. K námitce žalobkyně, že na uvedeném protokolu chybí její podpis, kdy není zmíněno ani to, zda jí byl protokol předán, případně vyznačeno odmítnutí jeho převzetí žalovaný sdělil, že vzhledem k tomu, že žalobkyně není osobou, které se doručuje exekuční příkaz, není také osobou, které se doručuje protokol o soupisu (ve smyslu § 204, resp. § 208 daňového řádu) a ani osobou, které měl celní úřad protokol o soupisu předat a vyžádat si jeho převzetí oproti podpisu. Závěrem žalovaný nad rámec již uvedeného zpochybnil průkaznost předložených důkazů o vlastnictví označených věcí žalobkyní.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 11. 12. 2013 byl v místě bydliště povinného G. S., bytem v O., N. N. 1222/20 proveden soupis movitých věcí č. j. 103171-11-2013-570000-11, do něž byl pojat také televizor Panasonic LCD a

televizor LG. Soupisu byla přítomna manželka povinného a žalobkyně (matka povinného). V protokolu o soupisu je uvedeno, že byt i jeho vybavení je žalobkyně. Ta při soupisu předložila nájemní smlouvu, kde však vybavení není uvedeno a tvrdila, že k movitým věcem nemá žádné doklady, přivezla si je z Arménie. V soupisu je uvedeno, že žalobkyně byla poučena o možnosti podat návrh na vyloučení movitých věcí z exekuce, přičemž uvedla, že se přijde domluvit o úhradě dluhu ve splátkách. Dne 14. 1. 2014 byl prvoinstančnímu správnímu orgánu doručen návrh na vyškrtnutí věcí ze soupisu s doklady, které dle žalobkyně prokazují její vlastnictví k majetku – televizoru Panasonic a televizoru LG. Na základě zjištěných skutečností správní orgán I. stupně vydal dne 24. 1. 2014 prvostupňové rozhodnutí. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Krajský soud podanou žalobu důvodnou neshledal. Vycházel především z postavení žalobkyně v posuzovaném řízení, která sice byla osobou oprávněnou podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce, ale na druhou stranu nebyla osobou, které svědčí postavení příjemce exekučního příkazu. Na základě uvedeného na ni dopadá právní úprava obsažená v ust. § 179 odst. 4 daňového řádu, podle níž osoby, *kteřé jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a které nejsou příjemci exekučního příkazu, mohou své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekuci nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na jejich majetek byla nařízena daňová exekuce, dozvěděli,...* Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobkyně byla dne 11.12.2013 přítomna provedení soupisu movitých věcí, na něž byla daňová exekuce nařízena. Žalobkyně nezpochybnila svou přítomnost při provedení soupisu majetku, naopak ji přímo potvrdila, z čehož lze logicky dovodit, že faktický obsah majetku podléhajícího exekuci jí byl od tohoto okamžiku znám a tudíž se již v rámci tohoto procesního úkonu dozvěděla o tom, že soupis zahrnuje majetek, o němž tvrdila, že je jejím vlastnictvím. S ohledem na tuto rozhodnou skutečnost žalobkyni ode dne provedení soupisu majetku, resp. ode dne následujícího počala běžet lhůta 15 dnů, v níž mohla uplatnit právo podat návrh na vyloučení konkrétního majetku z daňové exekuce. Obsahem soupisu majetku lze mít rovněž za prokázané, že osoby, které byly jeho provedení přítomny, byly poučeny ve smyslu ust. § 179 daňového řádu o svých právech. Tato skutečnost vyplývá nejen z předtištěného formuláře, ale také z textu do formuláře vepsaného. Žalobkyně svého práva podat návrh na vyloučení majetku z exekuce v zákonné 15 denní lhůtě nevyužila, čímž došlo k marnému uplynutí lhůty a správnímu orgánu I. stupně, potažmo žalovanému nezbylo než předmětný návrh pro opožděnost zamítnout. Pro úplnost krajský soud dodává, že za nedůvodnou považuje také námitku žalobkyně, že lhůta 15 dnů určená ust. § 179 daňového řádu je kratší, než lhůta pro podání vylučovací žaloby a návrhu na vyškrtnutí věcí ze soupisu dle právních předpisů civilního práva, kde činí 30 dnů. Daňová exekuce je vedena podle daňového řádu, který představuje speciální právní úpravu, jež se uplatňuje při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, nedoplatek a cel, což byl případ dlužníka. Je proto zcela na místě, že správní orgány obou stupňů aplikovaly tento speciální právní předpis. Ve smyslu ust. § 62 odst. 5 daňového řádu pak správce daně předá stejnopis protokolu daňovému subjektu, pokud se jednání zúčastnil (což se v posuzované věci nestalo), a dalším osobám na jednání zúčastněným pouze tehdy, pokud o to požádají. Bez ohledu na formální nedostatek, jímž je absence podpisu žalobkyně jako osoby zúčastněné na jednání, považuje

krajský soud za rozhodnou nespornou fakticitu vědomí žalobkyně o okruhu majetku, na nějž byla exekuce vztažena již ode dne soupisu, tj. ode dne 11.12.2013.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. §51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 2. června 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu